

Sygn. akt: I C 253/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2021 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Alina Kowalewska

I C 253/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. S. kwoty 8.706,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podał, iż wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy pożyczki refinansującej nr (...) zawartej w dniu 4 lutego 2020 r. pomiędzy pozwanym J. S. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.. Pozwany nie spłacił pożyczki w ustalonym w umowie terminie. Pożyczkodawca na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 6 kwietnia 2020 r. zbył wierzytelność z tytułu powyższej umowy na rzecz (...), który następnie zbył ją na rzecz (...) S.A. z siedzibą w M. na podstawie umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 10 marca 2020 r. oraz porozumienia nr 3 z dnia 5 sierpnia 2020 r. Następnie powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 sierpnia 2020 r. zawartej z (...) S.A. z siedzibą w M. nabył wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu. Na dochodzone roszczenie składają się – niespłacony kapitał w wysokości 8.286,69 zł oraz odsetki za opóźnienie w kwocie 420,22 zł.

Pozwany J. S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda do występowania z roszczeniem przeciwko niemu. Nie zgadzał się z wysokością dochodzonego roszczenia oraz wskazywał na naruszenie przepisów o kredycie konsumenckim.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 lutego 2020 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zawarła z pozwanym umowę pożyczki refinansującej nr (...) na kwotę 8.286,69 zł. Pożyczka została udzielona na okres 30 dni.

(dowód: umowa pożyczki z dnia 4 lutego 2020 r.- k. 34)

W dniu 6 kwietnia 2020 r. pożyczkodawca zawarł z (...)umowę cesji wierzytelności.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelność z dnia 6 kwietnia 2020 r.- k. 7-9)

W dniu 10 marca 2020 r. (...) zawarł ramową umowę przelewu wierzytelności z (...) S.A. z siedzibą w M., następnie w dniu 5 sierpnia 2020 r. strony podpisały Porozumienie nr 3 do niniejszej umowy.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelność z dnia 10 marca 2020 r.- k. 10-13, porozumienie nr 3 z dnia 5 sierpnia 2020 r.- k. 22)

W dniu 13 sierpnia 2020 r. (...) S.A. z siedzibą w M. zawarł umowę cesji wierzytelności z powodem.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelność z dnia 13 sierpnia 2020 r.- k. 26-28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W okolicznościach niniejszej sprawy za zasadne należy uznać zarzuty pozwanego w zakresie braku legitymacji czynnej powoda. Zdaniem sądu powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowej sprawie. Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności - nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne.

Przede wszystkim powód nie wykazał, iż przedmiotem umowy przelewu wierzytelność zawartej w dniu 13 sierpnia 2020 r. pomiędzy - powodem a (...) S.A. z siedzibą w M. była wierzytelność wskazana w pozwie. P. przedłożył wprawdzie przedmiotową umowę z dnia 13 sierpnia 2020 r. na podstawie, której rzekomo miał nabyć wierzytelność w stosunku do pozwanego, jednakże zauważyć należy, iż przedłożony przez powoda „załącznik do Umowy Przelewu Wierzytelność z dnia 13 sierpnia 2020 r.”, z którego zdaniem powoda wynika nabycie wierzytelność w stosunku do pozwanego - został przedłożony w całkowicie zanonimizowanej formie i nie zawiera żadnych danych (k. 28v- 29).

W ocenie sądu powód nie wykazał także, że (...) S.A. z siedzibą w M. nabył wcześniej wierzytelność od rzecz (...). Przedłożony przez powoda „załącznik do Porozumienia nr 3” na podstawie, którego rzekomo miało przejeść do przeniesienia wierzytelność przysługujące przeciwko pozwanemu został złożony w częściowo nieczytelnej formie (k. 38).

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanemu dochodzona w niniejszej sprawie wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu powód jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

W niniejszej sprawie powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.

SSR Alina Kowalewska